

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1923/2019
23.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог АД "ББ" ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 2540/18 од 16.10.2018. године, у седници одржаној 23.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 2540/18 од 16.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења из пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2540/18 од 16.10.2018. године, којим није дозвољено проширење тужбе на друготуженог.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2561/17 од 19.03.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој по основу мање исплаћених месечних зарада плати износе, са каматом, као у изреци, док је ставом другим обавезан тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно са "ВВ" АД исплати 85.000,00 динара, који је досуђен у ставу другом изреке пресуде П 2413/14 од 31.03.2017. године, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 2540/18 од 16.10.2018. године, ставом првим изреке, није дозвољено проширење тужбе у односу на туженог АД "ББ" .... Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2561/17 од 19.03.2018. године и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиља је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, на основу члана 403. став 2. тачка 3., члана 404. и 407. став 1. тачка 3. и 4. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени, јер у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса односно правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Ово из разлога што ревизијске тврдње тужиле, да је ревизија изузетно дозвољена, зато што су судови погрешно применили одредбе Закона о парничном поступку када нису дозволили проширење тужбе на друготужено предузеће, не значе да су и испуњени услови за одлучивање о ревизији по члану 404. став 1. ЗПП, јер се ради о погрешној примени члана 205. ЗПП, којим је регулисан правни инситут субјективног преиначења тужбе, из којих разлога се посебна ревизија не може изјавити са позивом на члан 404. став 1. ЗПП, већ се може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. ст. 1. и 2. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ревизијом тужиоца побија правилност процесног решења којим је правноснажно одбијен захтев тужиоца за проширење тужбе у односу на друготужено предузеће АД „ББ“ ..., којим решењем се правноснажно не окончава поступак, Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена.

У конкретном случају ревизија није дозвољена ни према члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/2014), јер је другостепени суд укинуо првостепену пресуду, али није одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић